

Abstrakt

Předmětem této diplomové práce je pokusit se vysledovat utopii a rozčarování u čtyř vybraných italských spisovatelů, kteří strávili určitý čas v Československu a podali o svých zkušenostech svědectví. Terminologická dvojice pochází z eseje *Utopia e disincanto* od spisovatele a esejisty Claudia Magrise a v počátcích práce je vysvětlen její význam. Zkoumány jsou následující texty: *Il pane rosso* Giovanniho Passeriho, *Praga: appunti dalla memoria* Orazia Pizzigoniho, *I fatti di Praga* (resp. *L`Ora di Praga*) a *Praga magica* Angela M. Ripellina a *Il tempo fra cane e lupo* Vittoria Sermontiho. Passeri a Pizzigoni přicestovali do Československa na přelomu 50. a 60. let 20. století zkoumat, jak funguje reálný socialismus. Ripellino a Sermonti se ve svých dílech vztahují k Praze a k událostem pražského jara. Práce je tak rozdělena do dvou částí, podle historických etap a odlišných motivací autorů. Každému spisovateli je věnována jedna kapitola, v níž je rozebráno zkoumané dílo, popsána biografie autora a pojmenovány jeho sny, očekávání a následné rozčarování. V závěru jsou prostřednictvím krátké rekapitulace tato zjištění shrnuta.